Pisarakirje

Lokakuu 2014

KISSOJA JA IHMISIÄ

Eräänä päivänä söin keittiönpöydän ääressä välipalaa, pöydän toisella puolen niin ikään tuolilla istui kissamme Väiski katsellen syömistäni. Sitten Väiski kääntyi ja alkoi katsella ikkunasta ulos, rauhallisesti se etutassullaan pudotteli ikkunalaudalta joitakin tavaroita lattialle, sitten se kääntyi takaisin minuun päin ja ”hymyili”. Siinä hetkessä ymmärsin: kissoille ei ole annettu lakia ja kissat elävät puhtaasti armosta.

Mooses toi lain suoraan Jumalalta ihmisille. Jeesus yhdisti ja tiivisti lain uudenlaiseen muotoon, rakkauden kaksoiskäskyyn: ”Rakastakaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistänne niinkuin itseänne” ja ”Armahtakaa niin teitäkin armahdetaan”. Nämä ovat meille tutut lauseet. Liekö niin että nuo lauseet ovat piirrettyinä sydämiimme.

Pisarana olemme taas saaneet olla suuressa ja tärkeässä tehtävässä rakkauden ja armon välittäjinä. Saimme nimittäin olla lähettävänä järjestönä, keräykselle joka on toteutettu maassamme ukrainalaisten hädässä olevien auttamiseksi. Hanni Hyvärisen organisoima avustuskuorma itäukrainalaisille pakolaisille Länsi-Ukrainan Lviviin on viittä vaille lähtövalmiina. Merikontillinen talvivaatteita, kenkiä ja liinavaatteita apua tarvitseville. Pyydän lukijoita rukoilemaan tuon kontin perillepääsyn puolesta. Maan epävakaa tilanne sodan ja korruption vuoksi voi tuoda kontille mutkia matkaan. Mutta Luganskista paenneet leiriläiset tarvitsevat lämpimiä vaatteita kun talvi tulee. Siksi yhdessä pyydämme Kaikkivaltiasta suojaamaan kuorman. Ukrainan viranomaiset ovat luvanneet tämän tyyppisille kuljetuksille nopean tullikäsittelyn, jopa päivässä rajan yli.

Rakkaat ystävät, tehtävämme rakkauden ja armon välikappaleina, ei ole vähäinen, se on Taivaallisen Isämme tahdon mukaista toimintaa. Hän on meidät siihen tarkoittanut. Hän on tarkoittanut meidät viljelemään ja varjelemaan, meidät on laitettu myös hallitsemaan.

Nostetaan kissan pudottamat tavarat, ollaan lähimmäisiä naapureille, lähetellään avustus rekkoja. Jostain sydämeni sopukoista tulee ajatus, että jos edistämme hyvän kierrätystä, ehkä myös vanhuuteni päivinä ovikelloni soi.

- Pekka Vauromaa -

Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus 1
Pisarakasvo Heidi 2
Rukousaiheet 2
Pisara elävää vettä 3
Slavan terveiset Ukrainasta 5

Matkaraportit:
Viro 29.8 - 1.9. Espoon-Kouvolan ryhmä ..... 3 - 4
Pietari 12.-14.9. Vihdin ryhmä ..... 6 - 7

Pisarakasvo Heidi

Heidi Mikkola

Vihtiläinen perheenäiti, joka haaveilee aloittavansa sosionomiopinnot. Perheeseen kuuluu mies Juha sekä viisi lasta ikähaarukalla 6-15. Kerran kuussa viikonlopun ajaksi tulee vielä kolme tukilasta. Lasten parissa Heidi tekee vapaehtoistyötä myös omassa seurakunnassaan, pyhäkoulussa ja varhaisnuorten työssä. Puutarhanhoito on tärkeä harrastus ja samalla myös henkireikä arjen touhun keskellä.

"Nuorena kävin pari kertaa Kannaksella entisillä pioneerileireillä aktioryhmän mukana. Leirillä vietettiin kaksi viikkoa kerrallaan ja siinä kerkesi jo tutustua lapsiin. Kävimme myös joitakin kertoja kristittyjen teekkareiden kanssa Kontupohjassa auttelemassa Inkerin kirkon pappina toiminutta Oiva Hujasta. Opiskelin samoihin aikoihin joitain venäjän kursseja. Huomasin että venäjän kieli sytytti ihan toisella tavalla, kuin muut opiskelemani kielet. Mutta elämän kulkiessa eteenpäin ehtivät nämä taidot jo moneen kertaan hautautua. Uusi inspiraatio tuli, kun syyskuussa 2012 Suomeen tuli Pisaran vieraina eri päihdevieroituskotien henkilökuntaa runsaan 10 hengen ryhmä. Minun teki kovin mieli puhua heidän kanssaan, mutta sanoja ei tullut mieleen. Tämän seurauksena kahlasin vuoden verran läpi oppikirjoja ja kuuntelin äänitteitä. Havaitsin, ettei venäjänkielen taito ollut minnekään hävinnyt, tarvittiin vain aktivointia. Heli Anttilan kutsusta lähdin sitten joulunäytelmämatkalle tammikuussa 2013, ja sen jälkeen matkoja on kertynyt pari lisää.

Viime keväänä minua pyydettiin osallistumaan yhdessä omien lasteni ja muutamien naapurin lasten kanssa Nazjan koululaisryhmän ohjelmaan. Nummelan seurakuntakeskuksessa pidetyn tilaisuuden jälkeen menimme yhdessä Lohjan Neidonkeitaaseen uimaan. Illalla askartelimme heidän opettajansa johdolla Ketoloitten tuvassa.

Venäjänmatkoilla olen kokenut seurakuntien lämmön ja välittömyyden erityisen koskettavana. Eletään hetkessä, vieraitten tulemista arvostetaan. Laitetaan pöytä koreaksi sillä mitä on. Kaikesta huokuu lämpö. Narkomaanikodit ovat minulle vieraampi alue ja kunnioitan syvästi sitä työtä, mitä niissä tehdään. Siellä uskoon tulleissa on sellainen valoisuus, että käydessä saa enemmän kuin pystyy antamaan. Mutta eihän käynnin tarvitsekaan sitä ollakaan. Kohtaaminen voi olla molemminpuolista jakamista. Itselleni ominta omaa ovat lapset, ja heihin pystyn saamaan kontaktin. Toivoisi, että vielä enemmän oppisin kieltä, että voisin kommunikoida entistä paremmin."

- Eeva Halme -

Rukousaiheet

- Jumala siunatkoon kotimaata, esivaltaa ja kansaamme, kuten myös naapurimaita ja antakoon maiden johtajille viisautta ja rakkautta ihmisiä kohtaan
- Jumala johtakoon edelleen Pisaran työtä tahtonsa mukaan
- Kiitetään Herraa johdatuksesta avustusmatkoilla
- Kiitos lahjoittajista, neulojista, esirukoilijoista, kirpputorimyyjistä ja muista työntekijöistä Pisarassa
- Terveyttä sairaille ja uupuneille
- Siunausta Hannin avustusrekan matkalle Ukrainan pakolaisleirille. Siunausta avustajille, lahjoittajille ja vastaanottajille
- Siunausta Eevan Afrikan matkalle
- Esirukousta Slavan perheen, työn ja talouden puolesta

Pisara elävää vettä

Vankilakirkon alttaritaulu

Tartossa on uudehko vankila, missä alueen keskellä on valkoinen vankilakirkko. Se on alueella ainut tila, missä ei ole kaltereita ikkunoissa. Tämän sai aikaan jo suunnitteluvaiheessa vankilapappi Olavi Ilumets.

Kun kirkkoon saapuu, katseen vangitsee heti alttaritaulu. Se on melko tummasävyinen, mutta sen keskeinen henkilö, Jeesus, on loistavan vaalea. Hänellä on selvästi näkyvissä käsien ja kyljen arvet ristiltä.
Jeesuksen edessä polvillaan on syntinen mies, niin surkeana, että häneen on jokaisen syntisen helppo samaistua. Mutta kuka on tuomassa syntistä Jeesuksen eteen? Tuojallakin näkyvät käsissä ristin arvet.
Ristin ryöväri! Lisäksi kuvassa näkyvät opetuslapsi Johannes ja Johannes Kastaja.

Mikä huikea sanoma vankilassa! Jeesuksen armahtama saa olla tuomassa toisia syntisiä Hänen luokseen.
Hän kutsuu jokaista työhönsä, viemään eteenpäin sanomaa siitä, että katuva saa Jeesuksen tähden syntinsä anteeksi. Evankeliumin eteenpäin viemistä ei annettu enkeleiden tehtäväksi, vaan meille syntisille. Siinä näkyy Jumalan voima.

Tämän alttaritaulun äärellä sain viime matkalla seisoa ehtoollisella vankien rinnalla. Juuri näin me olemme kerran taivaan suurella ehtoollisella, erilaiset syntiset Jumalan edessä, mutta Karitsan veren valkaisemiin vaatteisiin puettuina.

- Tuula Tapanainen -

Matkaraportti

Tallinna, Espoon-Kouvolan ryhmä, 29.8. - 1.9.

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Tamara Närhi Helsingistä, Marianne Jämsä Kouvolasta sekä Anu Väliaho, Veikko Määttä ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta. Tuulan auto oli pakattu täyteen ruokaa ja muita avustustavaroita. Yöpymiseen saimme ensimmäistä kertaa käyttöömme erään ystävämme Tallinnan asunnon, joka on keskeisellä paikalla, tilava ja turvallinen, sillä auton saa lukkojen taakse talliin.

Harkku miehet
Perjantai-iltana meillä oli miesten tilaisuus Harkussa. Kuusi iäkästä miestä, suurin osa vanhoja tuttujamme, kuunteli keskittyneinä puheitamme ja Tamaran ihania lauluja. Veikko puhui oman elämänsä pohjalta koskettavasti etsikkoajastaan vankilajakson jälkeen. Silloin hän oli vielä ollut liiaksi kaveriporukan vietävissä joten sai antaa elämänsä Jeesukselle vasta viiden vuoden kuluttua tästä. Puheiden jälkeen luimme vielä psalmin siitä, miten Jumala hoitaa meitä vielä vanhuuden päivinäkin ja päätimme yhteiseen rukoukseen.

Huumevieroituskoti
Lauantaina ajoimme Lasnamäelle Lena ja Andrei Markinin kotiin, missä he hoitavat huumevieroitukseen tulleita. Nyt paikalla oli uutena miehenä Bosha, joka oli kotoisin Serbiasta ja joutunut kokemaan myös sotaa. Rukoillaan, että tämän kodin rakkaudellinen ilmapiiri voisi hoitaa huumeongelman lisäksi myös kaikkia hänen muita haavojaan. Lena kertoi, että oli päässyt vapaaehtoistyöhön orpokotiin. Jatkossa siis voimme tuoda sekä lasten vaatteita että leluja. Yhteisen ruokailun jälkeen saimme ylistää Herraa, joka voi muuttaa ja parantaa sen, mihin me emme pysty.

Harkku naiset
Matkan suurimman yllätyksen tarjosi Harkun vankilan naisten tilaisuus. Kun tilaisuuksissamme on käynyt 2 – 8 naista, nyt heitä tuli mukaan 17! Keväällä tänne tullut, suomea hyvin puhuva nainen oli kutsunut mukaan oman yksikkönsä naiset. Mukana oli myös äiti-lapsiosaston äiti pienen tyttönsä kanssa.

Monet heistä kuuntelivat kyyneleet silmissä Veikon puhuessa omasta elämästään ja sen etsikkoajoista, Mariannen puhuessa oman elämänsä pohjalta uskon löytämisestä, Tuulan puhuessa Jeesuksen kohtaamisen seurauksista ja Tamaran laulujen koskettaessa. Lopussa monet halusivat henkilökohtaista rukousta. Aiheina olivat oma jaksaminen, syyllisyys tapahtuneista, huoli läheisistä ja tulevaisuudesta. Useat halusivat Veikolta öljyllä voitelun. Uskon, että pois lähtiessämme moni oli

kokenut ehkä elämänsä ensimmäistä kertaa hengellisen tilaisuuden. Toivon, että voimme jatkaa käyntejä nyt, kun monilla heistä on etsikkoaika. Rukoillaan näiden naisten puolesta!

Pajusin avustuskeskus
Antti-Pekka oli saanut jälleen Lääne-Nigulan pikkubussin käyttöömme, joten lähdimme ajamaan naisten tilaisuuden jälkeen Pajusin kylään, missä yövyimme Kari Hätösen johtamassa kodittomien ja vammaisten asuntolassa. Lyhyen iltahetken aikana hän kertoi meille ajankohtaisista huolistaan, joista monet kohdistuivat hyvän ja luotettavan henkilökunnan saantiin.

Koska Kari ei ollut saanut kokkia viikonlopuksi, hän itse keitti meille aamupuuron Antti-Pekan avustuksella.
Rukoillaan voimia ja siunausta Karin töille.

Tartto venäjän kieliset vangit
Sunnuntaina ensimmäinen tilaisuus Tarton vankilassa oli venäjän kelisille vangeille. Heidän pastorinsa Angelina Urbel oli lomalla ja Olavi Ilumets sijaisti häntä. Angelinaa voi muistaa rukouksin, sillä hän on kotoisin Ukrainasta ja hänen läheisiään asuu paljon siellä.

Paikalla oli jo kuuden miehen musiikkiryhmä harjoittelemassa. Yksi heistä tuli juttelemaan kanssamme ja kertoi, miten vaikea oli taistelu Jeesuksen löytämiseksi. Siitä saatu ilo ja rauha korvasi toki etsimisen vaivat.
Hän kertoo myös, että hänellä oli ollut uhka elinkautisesta, mutta rukousvastauksenaan hän kokee saaneensa ”vain” 20 vuoden tuomion. Koko ajan on ollut huoli siitä, miten häneen suhtaudutaan vapautumisen jälkeen. Joku aika sitten hän pääsi vartijan kanssa isänsä hautajaisiin ja sai siellä kohdata sukulaisensa ja entiset työtoverit. Iloisena hän kertoi, miten hyvin hänet oli otettu vastaan ja luvattu, että töitä löytyy vapautumisen jälkeen. Nyt hän on mukana ylistysryhmässä tuomassa kiitollisuuttaan.

Saliin kertyi viitisen kymmentä miestä ja Olavi hoiti liturgian meille tuttuun luterilaiseen tapaan.
Veikko puhui taas koskettavasti etsikkoajasta ja omasta elämästään, Marianne miehistä omassa elämässään ja alkoholin tuomista ongelmista ihmissuhteisiin. Tuula puhui Jeesuksen tunnustamisen tärkeydestä ja vaikeudesta. Tilaisuuden koskettavin osio oli vielä jäljellä, sillä Olavi oli tänään valmistanut miehille ehtoollisen. Itselleni oli vahva kokemus seisoa ehtoollisella vangin rinnalla! Näin me kaikki syntiset saamme kerran olla yhdessä mukana taivaan suurella ehtoollisella.

Tilaisuuden jälkeen Olavi vei meidät virkailijoiden ruokalaan, missä saimme nauttia maittavan aterian ja kuulla samalla hänen uutisiaan.
Vapautuneiden vankien asunnoissa on molemmissa nyt asukkaat. Tämä työllistää Olavia monin tavoin, rukoillaan hänelle viisautta näihin asioihin.

Viron kieliset vangit
Viron kielisten tilaisuuteen tuli noin neljäkymmentä miestä, mukana näytti olleen uudelleen joku jo aamulla mukana ollut. Suuri osa on vanhoja tuttuja, mutta onneksi molemmissa tilaisuuksissa on aina mukana myös uusia miehiä.

Puheet olivat saman sisältöisiä kuin edellisessäkin tilaisuudessa, mutta nyt Marianne puhui siitä, miten vaikea on antaa itselle anteeksi silloin kun on satuttanut jotain läheistä. Miten vaikea kysymys se mahtaakaan olla monille näille miehille. Rukoillaan heidän puolestaan, että Pyhä Henki saisi tehdä heissä eheyttävää työtään ja tuoda yhä lähemmäs Jeesusta.

Tallinnan vankila
Maanantaina oli iltapäivällä vielä Tallinnan vankilan tilaisuus, missä vapaakirkon pastori Allan Kroll otti meidät vastaan. Hän oli juuri palannut lomalta ja toi ensin omat terveisensä. Viron kielisiä miehiä oli paikalla seitsemäntoista, mukana jälleen joitain uusia.

Tamara lauloi koskettavasti sekä venäjäksi että marikielellä ja kertoi myös oma Jeesuksen löytämisestään.
Veikon elämän kokemukset rohkaisivat miehiä, Marianne puhui siitä, ettei kukaan saisi olla esteenä Jeesuksen seuraamiselle, eivät kaveritkaan. Päätimme yhteiseen rukoukseen, mutta kun muut olivat jo poistumassa, eräs nuori poika tuli Veikon luokse ja kertoi, että haluaisi löytää Jeesuksen omakseen, mutta hänellä on sellainen olo, että joku estää häntä. Hän kertoi kasvaneensa orpokodissa, joten elämä ei liene ollut helppoa.
Jatketaan vielä Veikon rukousta tämän nuoren Aleksanderin puolesta, että hän saisi löytää Jeesuksen ja Hänen tuomansa ilon ja rauhan.

Vankilasta ajoimme kiitollisina suoraan laivalle kotimatkaa varten. Olimme saaneet kokea monia siunauksia ja tässä välittää niitä rukoustarpeita, joita kohtaamisista nousi. Erityisesti kiitimme uudesta majapaikasta ja pyydämme, että Jumala siunaisi tätä lahjoittajaa ja hänen perhettään.

- Tuula Tapanainen -

Slavan terveiset Ukrainasta

Hei rakkaat ystävämme! Kiitos että muistatte meitä ja työtämme! Meistä on mukavaa kertoa teille kuulumisiamme!!!
Suomessa mansikkatilalla vietetyn kesän jälkeen iloitsin paluusta perheeni pariin Ukrainaan ja Ternopoliin, ja erityisesti työhöni lasten parissa. Kaipasin pientä Emilia-

tytärtäni, hän on nyt kahden vanha. Hän on meille suuri ilo! Olen jatkanut myös turvakodeissa käymistä. Jotkut lapset ovat tulleet Itä-Ukrainasta, jossa meillä on sota, ja joidenkin isät ovat sodassa. Monet seurakunnat ovat jatkaneet rukousta Ukrainan päättäjien ja maan rauhan puolesta. Kiitämme Jumalaa niistä ihmisistä, vapaaehtoisista ja kirkoista, jotka toimittavat Ukrainan armeijalle ruoka-, vaate- ja myös raha-avustusta, sillä Ukrainan hallitus ei kykene näitä tehtäviä hoitamaan maassa vallitsevan korruption vuoksi.
Seurakuntamme lähetti ryhmän Hersonin alueelle (lähelle Krimin rajaa) seitsemäksi päiväksi. Matkan tarkoitus oli tukea ja rohkaista Itä-Ukrainassa olevia joukkoja, sillä monet siellä olevat eivät tiedä palaavatko kotiin sodasta. Meillä oli etuoikeus pitää heille konsertti, rukoilla heidän puolestaan ja auttaa heitä fyysisessä työssä. Toimme mukanamme Ternopolin lasten kirjeitä ja piirustuksia. Monet lapset eivät tunteneet nimeltä niitä sotilaita, joille kirjoittivat ja joita kiittivät siitä, että nämä taistelevat maan rauhan ja vapauden puolesta!!!
Minulle oli aika vaikeaa olla siellä ja ymmärtää, että Venäjän hallitus aloitti sodan täällä Ukrainassa. Itse olen venäläinen, ja Venäjää koskevien juttujen ja vitsien kuuleminen teki pahaa. On niin paha, että meillä on tuo sota. Monet ukrainalaiset ja venäläiset eivät sitä haluaisi, sillä monien vuosien ajan olimme kuin veljiä ja sisaria. Mutta sotilaat ottivat minut hyvin vastaan. Meillä oli antoisa aika kaikkien heidän kanssaan!

Pyydämme esirukousta perheemme, työmme ja taloudellisen tukemme puolesta.
Jumalan siunausta teille!

Slava&Natalia

Matkaraportti

Pietari, Vihdin ryhmä, 12. - 14.9.

Tällä kerralla matkajärjestelyt olivat poikkeukselliset. Matkasimme yhdessä One Way Missionin ryhmän kanssa heidän vuokraamallaan bussilla Viipuriin saakka ja sunnuntaina samalla tavalla takaisin. Viipurista meidät haki Pushkinin seurakunnan kuljettaja Aleksei, joka vei meitä kaikkiin ohjelmamme kohteisiin ja vielä paljon yli sen. Ryhmään kuului Eeva Halme, Sanna Lehtinen, Heidi Mikkola ja Riitta Sinervo. Yöpyminen tapahtui entisen mallin mukaan mukavasti Haapakankaan kirkolla.

Pöydän ääressä Heidi, Sanna, Eeva, Riitta ja Sergei takana keskellä tulkki ja kuski. Alakuvassa vas.pastori, seurakunnan tulkki ja pastorin rouva.

Nazjan koulussa puheeni aiheena oli kielen hillitseminen ja anteeksiantaminen. Heidi esitti havainnollisesti kertomuksen kahdesta velallisesta. Paperille oli valmiiksi piirretty joukko viivoja, joita täydentämällä Heidi kätevästi muutamalla vedolla loi joustavasti etenevän kuvasarjan. Tulkkina oli uusi tuttavuus Tatjana. Sekä lapset, että henkilökunta osallistuivat vilkkaasti keskusteluun päivän aiheesta.

Sairaalassa toimimme vanhaan tapaan: Sergei lauloi ja puhui käytävällä, Sannakin lauloi, ja muut kiertelivät huonessa. Mukana oli nuori Aleksander, joka rohkeasti todisti uskoontulostaan ja uudesta elämästään. Itse en pysty paljon huoneissa puhumaan, mutta eräässä huoneessa lauloin venäjäksi laulun "Hän on tääl´, Hän sua tahtoo kohdata, kiitos Kaikkivaltias kun olet tääl". Eräs potilas halusi laulun sanat, ja onnistuin viime tipassa kirjoituttamaan ne paperilapulle. - Iloksemme totesimme, että sairaalassa aiemmin ollut nuori, jaloistaan halvaantunut nainen oli siirretty muualle, toivottavasti hänelle sopivampaan paikkaan.

Syntymäpäivälahjat jaettiin tällä kerralla siten, että kukin seitsemästä päivänsankarista meni vuorollaan sivuhuoneeseen hakemaan mieleisensä lahjan suuremmasta valikoimasta. Henkilökunta kiitteli järjestelyä.

.

Aamulla olimme olleet hieman huolissamme mahdollisuuksistamme ruokailla. Huolet pyyhkiytyivät kerralla saapuessamme Tosnoon. Ennen sairaalakäyntiä pastori Nikolai kuljetti meidät kirkonrakennustyömaansa takapihalle, jossa iloinen joukko tervehti meitä shashlikkipöydän ääressä.

Matkaraportti

Pietari, Vihdin ryhmä, 1. - 3.8.

Kuten monet tietävät loukkasi tulkkimme Liisa Lankinen syyskuun lopulla pahasti selkänsä, ja joutui pitkäksi aikaa vaakasuoraan. Illalla kävimme joukolla häntä tervehtimässä, tulivatpa sinne Vitali ja Aljonakin. Pelmenit tirisivät, teekupit kilisivät ja laulu raikasi.

Ryhmämme pyysi Alekseita valitsemaan kotimatkareitin Pietarin keskusta läpi. Ja hän tarjosi meille aivan mahtavan kauneimmista näkymistä koostuvan öisen kiertoajelun.

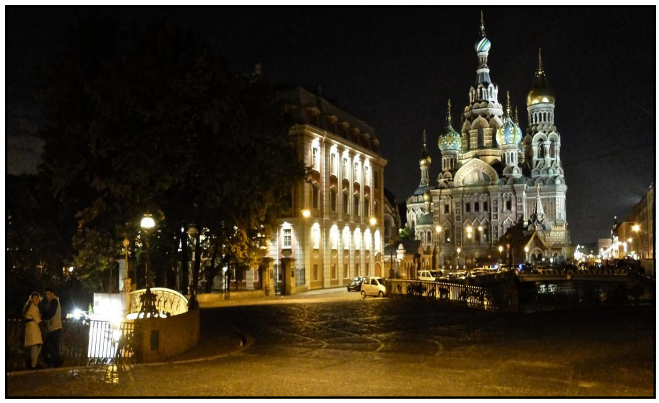
Akkuratovan poikakodissa ohjelmamme oli periaatteessa sama kuin Nazjassakin. Aihe saavutti pojissa huomattavaa vastakaikua. Kitaristina oli Kostja, tuttumme vuosien takaa. Hänellä oli erittäin rohkeasti evankelioiva ote. Etenkin Sanna ihmetteli, miten venäläisissä valtion laitoksissa on tänä päivänä mahdollista puhua näin avoimesti. Ja henkilökuntakin näytti aivan tyytyväiseltä.

Paluumatkalla kävimme vielä Valkeasaaressa Hilja Mutkarin luona ruokailemssa ja laulamassa. Toisiamme siunaten.

Lämpimät kiitokset One Way Missionin porukalle ja reippaalle kuskillemme Alekseille.

-Eeva Halme -

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin kolmesta seuraavasta tilistä

Vihdin ryhmä	FI40 5298 0620 0117 18
Espoon-Kouvolan ryhmä	FI89 5297 0020 0926 57
Silta-ryhmä	FI29 5297 0020 1190 54
Ukrainan lapsityö	FI83 5298 0620 0126 90
Jäsenmaksut (maksuun merkintä Jäsenmaksu) **sekä osallistumis- ja majoitusmaksut**	FI12 5297 0020 0932 67

Poliisihallitus on 5.12.2013 myöntänyt Pisara ry:lle rahankeräysluvan no 2020/2013/3379, joka on voimassa 1.1.2014 - 31.12.2015 koko Suomessa lukuunottamatta Ahvenanmaata. Kerätyt varat käytetään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2014 - 2016 aikana..

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi